בס"ד. מענה לשאלת המניחים בשיחת ש"פ תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ג.

(הקטע שלפנינו נדפס (בשילוב המענה) ב'התוועדויות' תשמ"ג ח"ד ע' 1984).

להלן פענוח המענה (הכת"י בא בהדגשה):

על מה שכתבו "שלדעת הספרי נתחייבו בביכורים תיכף כשנכנסו לארץ לפני ירושה וישיבה" – כתב כ"ק אדמו"ר בראש העמוד: **1) לדעת – כמה <u>גדולי</u> ישראל ( ) שמפרשים כן.**
[הסוגריים הריקים נועדו למניחים לציין המקורות בדיוק (ראה צפע"נ עה"ת ריש פרשתנו. וש"נ)].

את מה שכתבו המניחים בשאלתם "מצו"ב צילום מהערת כו"" – הקיף כ"ק אדמו"ר וכתב בתחתית העמוד: **יוסיפו בהערה – השמטה ציון.**

בסמוך לזה כתב למניחים: **אמרתי <u>וכ"פ</u> שרצונם ש<u>כל הפי'</u> יהיו דוקא בשיטה ופי' <u>אחד</u> א"א היא.**

בס"ד.

במה שנתבאר בההתוועדות בדברי הספרי ר"פ תבוא "אין והי' אלא מיד", שלדעת הספרי נתחייבו בביכורים תיכף כשנכנסו לארץ לפני ירושה וישיבה (ולא כבגמ' קדושין לז,ב) ולא כמו שרצו להגי' בספרי, ובשיחה ב' נתבארו ב' הדיעות בעבודת האדם, העבודה ד"מיד" – בחי' מודה אני שהוא בבחי' דילוג, והעבודה שבמדוה"ג וע"פ סדר – לאחר ירושה וישיבה כו'.

מצו"ב צילום מהערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בלקו"ש חי"ט ס"ע 603 (וכן מפורש בקיצור בלקו"ש ח"ט ע' 152 הערה 2).

ולהעיר שע"ד הפי' בהערה דמיד תבוא אל הארץ מפורש גם בזית רענן (מהמג"א) לילקוט ר"פ תבוא (וכ' שם ב' פירושים "פי' שמיד יבואו לארץ, וב"א פי' מיד לאחר ירושה וישיבה") ותולדות אדם לספרי ר"פ תבוא, ועד"ז מפרש בזית רענן שם את ההמשך בספרי וילקוט "עשה מצוה האמורה בענין שבשכרה תכנס לארץ" – "פי' <u>לאחר</u> ירושה וישיבה <u>תעשה</u> מצוה זו שהרי בשכרה תכנס לארץ פי' בשבילה".

מישתי ולא רצונם שכל הפי' יהיו דוקא ישיטה ופי' אחד א"א היא

יוסיפו בהערה – השמטה ציון